

Arrest

nr. 225 595 van 2 september 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Wettelijk vertegenwoordigd door haar ouders: X en X.

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X - wettelijk vertegenwoordigd door haar ouders - die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 22 maart 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 maart 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 mei 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 augustus 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VERSTRAETEN, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Uit jouw administratief dossier blijkt dat jij een Armeens staatsburger bent. Je bent geboren op (...) te Leuven en je woonde jouw volledige leven in België.

Nadat jouw ouders, K. K. (...) (ov (...)) en R. H. (...) (ov (...)), naar België waren gekomen dienden zij op 23 december 2009 een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. Op 13 december 2010 werd de asielaanvraag van jouw ouders geweigerd door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) omdat er aan de ingeroepen problematiek geen geloof kon worden gehecht.

Vervolgens tekenden jouw ouders op 12 januari 2011 bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) beroep aan tegen de beslissing van het CGVS. Middels een arrest op datum van 29 april 2011 bevestigde de RvV evenwel de beslissing van het CGVS. Dit arrest werd samen met de beslissing van het CGVS toegevoegd aan jouw administratief dossier.

Op 1 februari 2019 werd er bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een eerste beschermingsverzoek in jouw naam geregistreerd. Uit jouw dossier blijkt dat je kampt met een taalontwikkelingsproblematiek en dat er in het bijzonder sprake is van een expressieve taalstoornis. Uit de verklaringen die jouw moeder heeft afgelegd op 26 februari 2019 blijkt dat zij vreest dat jouw taalontwikkelingsproblematiek ervoor zal zorgen dat je bij een eventuele terugkeer naar Armenië zal worden gepest door andere leerlingen en leerkrachten. Jouw gebrekkige kennis over Armenië en de Armeense taal zou voorts een negatieve weerslag veroorzaken op jouw algemene ontwikkeling. Jouw moeder wees er verder op dat je op heden in een moeizame en precaire mentale toestand bevindt en dat een eventuele terugkeer naar Armenië deze toestand nog kan verergeren.

Op 5 februari 2019 werd er in hoofde van jouw ouders en jouw jongere zus, S. K. (...) (ov (...)), een impliciet beschermingsverzoek geregistreerd door de DVZ.

Ter staving van jouw beschermingsverzoek werden de volgende stukken voorgelegd: twee brieven van pluspunt inzake jouw taalontwikkelingsproblematiek, een verslag opgesteld door een medewerker van Universiteit Gent handelend over jouw taalontwikkelingsproblematiek en een verklaring van een lesgever Armeens.

B. Motivering

Je werd door het CGVS opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op datum van 26 februari 2019. Je was afwezig voor dit persoonlijk onderhoud en er werd een doktersattest voorgelegd waarin werd gesteld dat je niet mocht geïnterviewd worden tot en met 17 maart 2018. Jouw advocaat gaf hierover aan dat het interview bij de DVZ dermate bruto was verlopen dat je nog niet klaar was om een nieuw gesprek aan te gaan. Jouw advocaat verzocht om jou nogmaals op te roepen voor een persoonlijk onderhoud.

Dienaangaande kan evenwel gewezen worden op artikel 57/5ter, § 1 dat het CGVS oplegt om de verzoeker minstens éénmaal op te roepen voor een persoonlijk onderhoud over de inhoud van zijn verzoek om internationale bescherming. Dit is in casu gebeurd op 26 februari 2019.

Verder laat artikel 57/1, § 2, tweede lid het CGVS toe een beslissing te nemen in hoofde van de begeleide minderjarige die in eigen naam een verzoek om internationale bescherming indient, op basis van andere elementen dan deze door de minderjarige vreemdeling aangebracht, zoals de elementen die worden aangebracht door de voogd of de ouder(s) in het kader van zijn/hun verzoek om internationale bescherming. Dit betekent dat het CGVS een beslissing in jouw dossier kan nemen op basis van de elementen die worden aangebracht door jouw ouders. Jouw ouders werden op 26 februari 2019 uitgebreid de mogelijkheid geboden om de vrees die ze koesteren in jouw hoofde uiteen te zetten. Je kan de inhoud hiervan terugvinden in de notities van de persoonlijke onderhouden die aan jouw persoonlijk dossier werden toegevoegd.

Gelet op bovenstaande vaststellingen – waarbij er voldoende informatie beschikbaar is om een beslissing te nemen met betrekking tot jouw beschermingsverzoek – heeft het CGVS beslist om jou uiteindelijk niet meer op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. Naast het gegeven dat de benodigde informatie voorhanden is, is het CGVS van oordeel dat het, gezien jouw jonge leeftijd en de historiek met de tijdelijke opsluiting en het interview bij de DVZ dat als bruto werd ervaren, niet in jouw belang was om je te onderwerpen aan een nieuw onderhoud.

Het CGVS is van oordeel dat er op basis van wat voorafgaat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat er op passende wijze tegemoet gekomen is aan jouw persoonlijke situatie en noden als minderjarige. Rekening houdend met het feit dat zowel jouw ouders als advocaat de mogelijkheid hadden om uitgebreid verklaringen af te leggen, opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen, kan in de gegeven omstandigheden worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden.

Op basis van de beschikbare informatie in jouw dossier is het CGVS van oordeel dat er in jouw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade kan worden aangenomen.

Wat betreft de stelling dat je bij een terugkeer naar Armenië zou gepest worden omwille van jouw gebrekkige kennis van het land en omwille van jouw taalproblematiek dient te worden gesteld dat dit louter vermoedens betreffen, gebaseerd op hoe jouw moeder haar land van herkomst heeft ervaren. Op basis van dergelijke hypothetische stellingen kan evenwel niet worden tot het bestaan van een gegronde nood aan internationale bescherming. Bovendien dient te worden opgemerkt dat het hypothetische risico lopen om gepest te worden op zich ontoereikend is om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in jouw hoofde. Hoewel begrip kan worden opgebracht voor de huidige moeilijke situatie waarin jij je bevindt, dient te worden benadrukt dat je enkel aanspraak kan maken op internationale bescherming indien er bij terugkeer naar

jouw land van oorsprong in jouw hoofde sprake is van een intentionele bedreiging van jouw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Op heden zijn er geen elementen voorhanden die hier op wijzen en is een eventueel risico om gepest te worden onvoldoende om in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Wat betreft de taalontwikkelingsstoornis waarmee je kampt dient te worden opgemerkt dat dit element an sich geen verband houdt met de criteria vermeld in artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ook het Hof van Justitie van de Europese Unie oordeelde reeds dat (ernstige) medische problemen niet onder de toepassing van de subsidiaire bescherming vallen. Voor de beoordeling van medische elementen dien je je tot de geëigende procedure te richten. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Bovendien kan, aansluitend op het gegeven dat de taalontwikkelingsstoornis vreemd is aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor internationale bescherming, überhaupt niet worden ingezien waarom een (logopedische) behandeling in Armenië a priori onmogelijk zou zijn voor jou. Uit de verklaringen die door jouw moeder werden afgelegd blijkt dat zij zich ter zake slechts rudimentair heeft geïnformeerd. Zo blijkt dat er slechts contact was met één logopedist uit een ter beschikking gestelde lijst van tien logopedisten. Dat dit alleenstaande contact niet positief is afgelopen houdt geenszins een bewijs in dat taalontwikkelingsbijstand onmogelijk te verkrijgen is in Armenië. Verder bleek jouw moeder niet op de hoogte te zijn van het bestaan van specifieke scholing voor kinderen die kampen met een taalproblematiek. De verklaringen van jouw moeder staan in contrast met de objectieve landeninformatie die aan jouw administratief dossier werd toegevoegd. Hieruit blijkt dat zowel vanuit de overheid als vanuit private initiatieven ondersteuning wordt geboden aan (familie van) kinderen met taalontwikkelingsproblemen. In de rapportering van Save the Children van 28 oktober 2016 staat onder meer het volgende te lezen: "Organizations that operate with non-state funding, such as Centers for Child Development and Family Support of the NGO Bridge of Hope provide children with and without disabilities and members of their families with services of different nature (special education individual classes, speech development and social skills training, art therapy – art of self-development, physical therapy, advisory and information services). The Child Development Centers of the NGO Bridge of Hope operate in the city of Yerevan and towns of Dilijan, Ijevan, Noyemberian, and Berd of the Tavush Marz. Since April of 2005, a Day Care and Medical Treatment Center has been operating at the ArBES Healthcare Center, which is located in the Arabkir administrative district of Yerevan. Its goal is to organize the occupation of children with special needs, which helps their integration in society. The Center is equipped with special devices and educational materials to achieve the best possible outcomes through games. Centers for Child Development and Rehabilitation, which are branches of ArBeS, are operating in the following towns of Armenia's marzes: Spitak, Vanadzor, Gavar, Gyumri, Armavir, Ijevan, and Artashat. The Centers for Child Development and Rehabilitation provide the following services: development pediatrics, rehabilitation services for children and adults, including physical therapy, ergo therapy or occupational therapy, manual therapy (center for management of back pain), speech therapy (services of speech therapists), hand therapy and splinting, services of special education pedagogues. In contradistinction to other centers, which are intended only for children with disabilities, the Dream Home Inclusive Center for Development of Parents and Children is designed also for their parents since they too need support and assistance. Children with special needs can receive rehabilitation therapy (art therapy, services of a speech therapist) at the Dream Home Center, and their parents are provided with psychological consultations." (Vrije vertaling: "Organisaties die met private financiering werken, zoals Centers for Child Development and Family Support van de NGO Bridge of Hope, bieden kinderen met of zonder handicap en hun gezinsleden diensten van verschillende aard (individuele klassen voor speciaal onderwijs, spraakontwikkeling en sociale vaardigheidstraining, kunsttherapie - kunst van zelfontplooiing, fysiotherapie, advies en informatiediensten). De kinderontwikkelingscentra van de NGO Bridge of Hope opereren in de stad Jerevan en de steden Dilijan, Ijevan, Noyemberian en Berd van de Tavush Marz. Sinds april 2005 is er een centrum voor dagbehandeling en medische behandeling in het ArBES Healthcare Centre gevestigd in het administratieve district Arabkir in Yerevan. Het doel is om de zorg van kinderen met speciale behoeften te organiseren, wat hun integratie in de samenleving ten goede komt. Het centrum is uitgerust met speciale apparaten en educatief materiaal om spelenderwijs de best mogelijke resultaten te bereiken. De Centers for Child Development and Rehabilitation, die aftakkingen vormen van ArBes, zijn actief in de volgende steden van de Armenië: Spitak, Vanadzor, Gavar, Gyumri, Armavir, Ijevan en Artashat. De Centers for Child Development and Rehabilitation bieden de volgende diensten: ontwikkeling van kindergeneeskunde, revalidatie voor kinderen en volwassenen, inclusief fysiotherapie, ergotherapie, manuele therapie (centrum voor pijnbestrijding), logopedie (diensten van logopedisten), handtherapie en spalken, diensten van pedagogen van het speciaal onderwijs. In tegenstelling tot andere centra, die alleen bedoeld zijn voor kinderen met een handicap, is het Dream Home Inclusive

Center for Development of Parents and Children ook ontworpen voor de ouders, omdat zij ook ondersteuning en assistentie nodig hebben. Kinderen met speciale behoeften kunnen revalidatietherapie krijgen (kunsttherapie, diensten van een logopedist) in het Dream Home Centre en hun ouders krijgen psychologische consultaties.”)

Zodoende blijkt uit voorgaande dat op verschillende locaties diverse initiatieven lopend zijn in Armenië waarbij kinderen met bijzondere noden kunnen rekenen op specifieke bijstand inzake taalontwikkeling en taalfunctioneren. Bovendien zijn verzorgend, medisch en educatief personeel met verschillende achtergronden hierbij actief betrokken en worden diverse probleemoplossende benaderingen toegankelijk gesteld in Armenië. Er kan verder worden benadrukt dat het rapport ook melding maakt van het bestaan van twee gespecialiseerde educatieve instituten voor kinderen met ernstige taalproblemen. Deze educatieve mogelijkheden werden trouwens bij wet vastgelegd middels the RA Government Decree N2179-Շ of 26 December 2002. Het rapport maakt er tenslotte ook melding van dat Armeense wetgeving voorziet dat kinderen met bijzondere educatieve noden en die lijden aan (onder andere) taalproblemen recht hebben op additionele financiële overheidssteun met tegemoetkomingen die drie tot vier keer hoger zijn voor de kinderen in kwestie: “In accordance with the RA Law on Education, psychological evaluation of the child's special educational needs is based on the application of a parent (or other legal representative) and his or her immediate participation, and is carried out in a natural environment (family, educational institution and other communication environment for the child). According to Article 35 of the Law, children with special educational needs who have vocal or speech disorders, hearing or visual impairments, are mentally retarded or suffer moderate, severe and profound motor disabilities are entitled to additional state support with an increased funds rate (3-4 times higher per child).” (Vrije vertaling: “In overeenstemming met de RA-wetgeving inzake onderwijs, is de psychologische evaluatie van de speciale onderwijsbehoeften van het kind gebaseerd op de aanvraag van een ouder (of een andere wettelijke vertegenwoordiger) en zijn of haar deelname, en wordt de evaluatie uitgevoerd in een natuurlijke omgeving (familie, educatieve instelling en andere communicatieve omgeving voor het kind). Volgens artikel 35 van de wet hebben kinderen met speciale onderwijsbehoeften die kampen met spraak- of spraakstoornissen, gehoorproblemen of visuele beperkingen, verstandelijk gehandicapt zijn of lijden aan matige, ernstige en diepgaande motorische handicaps, recht op aanvullende overheidssteun met een verhoogd geldbedrag (3 -4 keer hoger per kind).”)

Het jaarrapport van Children of Armenia Fund toont verder aan dat privé-initiatieven ook in toenemende mate in psychologische ondersteuning en taalontwikkelingsprogramma's voor kinderen wordt voorzien in de meer rurale gebieden in Armenië, waardoor het bereik mogelijke behandeling ook geografisch gezien omvangrijker beschikbaar is. Gelet op voorgaande vaststellingen kan niet worden gesteld dat de nodige ondersteuning en behandeling inzake jouw taalproblematiek niet beschikbaar is in Armenië.

In het kader van jouw beschermingsverzoek werd er een verslag voorgelegd dat werd opgesteld door een medewerker van de Universiteit Gent. Het verslag stelt dat er in eerste instantie bijkomend, multidisciplinair onderzoek noodzakelijk is. Inzake een interventie volgend op onderzoeksresultaten stelt het verslag dat dit minder effectief is bij een zwakke taal dan bij de voorkeurstaal, in casu het Nederlands. Het CGVS geeft geenszins aan dat een interventie niet noodzakelijk zou zijn noch dat een interventie niet idealiter in het Nederlands zou verlopen. Doch dient ter zake te worden gesteld dat de voormelde rapportering geenszins een internationale bescherming kan rechtvaardigen door in concreto een vervolgingsvrees of een risico op ernstige schade aan te tonen. Uit het verslag kan ook nergens blijken dat er in jouw hoofde sprake is van een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Naast het gegeven dat het verslag an sich niet kan volstaan om een beschermingsstatus te rechtvaardigen dienen voorts enkele kanttekeningen te worden geplaatst bij de totstandkoming van het verslag dat jouw situatie beschrijft. Zo kan uit een lezing van het verslag worden opgemaakt dat de auteurs geen enkel objectief zicht hebben op jouw (gebrekkige) kennis van de Armeense taal. De conclusies zijn er immers gekomen zonder dat er ooit testen in het Armeens werden afgelegd. Bovendien konden de auteurs enkel steunen op indirecte informatie en stukken die verkregen werden via jouw advocaat, hetgeen mogelijks eenzijdige informatieverstrekking met zich heeft meegebracht. Uit het verslag blijkt verder dat het document werd opgesteld vanuit de welbepaalde doelstelling-vraagstelling of jouw taalfunctioneren een belemmering of handicap vormt voor een eventueel functioneren in Armenië. Naast het gegeven dat dit een subjectief uitgangspunt betreft dient hierbij andermaal te worden vastgesteld dat de conclusies er zijn gekomen zonder dat er testen in het Armeens werden afgelegd. Het CGVS is dan ook van oordeel dat er op basis van het verslag in kwestie niet kan worden aangenomen of afgeleid dat het voor jou onmogelijk zou zijn om je (verder) te ontwikkelen in het Armeens en, mits de nodige ondersteuning, in jouw land van oorsprong verder te werken aan jouw taalproblematiek. Het verslag toont immers onvoldoende aan dat de beschikbare ondersteuning in Armenië niet toereikend of beschikbaar zou zijn om er jouw leven te kunnen uitbouwen.

Wat jouw precaire mentale toestand betreft en de stelling dat een eventuele terugkeer naar Armenië de situatie nog kan verergeren dient eveneens te worden gesteld dat de geuite vrees louter hypothetisch is. Uit de verklaringen of voorgelegde stukken kan overigens nergens worden afgeleid dat jouw mentale toestand van die aard is dat er op deze basis zou kunnen besloten worden tot het bestaan van een gegronde vervolgingsvrees of een reëel risico op ernstige schade. Bovendien kan ook in deze worden gesteld dat er in jouw land van oorsprong mogelijkheden zijn voor kinderen om psychologische ondersteuning te verkrijgen. Uit de verklaringen die door jouw ouders werden afgelegd blijkt nergens dat jij niet de mogelijkheid zou hebben om hier gebruik van te maken.

Tenslotte kan nog worden opgemerkt dat jouw ouders verklaarden dat zij problemen vreesden omwille van een artikel dat in de Belgische pers is verschenen en dat intussen ook al in Armeense media zou zijn opgepikt. Zij maakten evenwel niet aannemelijk dat jullie gezin op basis hiervan vervolging of ernstige schade riskeren. Vooreerst kan worden opgemerkt dat berichtgeving over jullie situatie die zou zijn gepubliceerd door Armeense bloggers niet aan het CGVS werd voorgelegd, ofschoon jouw moeder te kennen gaf dat zij deze informatie zou bezorgen. Wanneer in het kader van de verzoeken van jouw ouders werd ingegaan op het artikel waren zij bovendien op geen enkel moment concreet over wat ze precies zouden moeten vrezen bij een terugkeer of welke concrete risico's jullie precies lopen. Uit de verklaringen die werden afgelegd kan dan ook niet worden afgeleid dat jij of de rest van jouw gezinsleden zouden vervolgd worden noch dat jullie een reëel risico op ernstige schade zouden lopen op basis van de publicatie in de Belgische pers.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat jouw ouders in het kader van hun beschermingsverzoeken geen nieuwe elementen hebben aangehaald. Bijgevolg werden hun respectieve verzoeken door het CGVS onontvankelijk verklaard. De beslissingen die in hun hoofde werden genomen werden tevens aan jouw dossier toegevoegd.

Rekening houdend met voorgaande vaststellingen dient te worden gesteld dat de ingeroepen asielmotieven hypothetisch en ongegrond zijn. Specifiek aangaande jouw taalproblematiek en jouw precaire mentale situatie kan bovendien niet worden ingezien waarom jij en jouw gezin geen beroep zouden kunnen doen op de ondersteuning en voorzieningen die aanwezig zijn in Armenië. Nergens blijkt dat er voor jou in Armenië sprake zou van een intentionele bedreiging van jouw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Gelet op voorgaande dient te worden besloten dat er in jouw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade kan worden vastgesteld.

In het kader van jouw beschermingsverzoek werden de volgende documenten voorgelegd: twee brieven van pluspunt, een verklaring van een lesgever Armeens en het verslag dat werd opgesteld door een medewerker van Universiteit Gent (op basis van de bevindingen van pluspunt). Deze documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Zij tonen aan dat er onderzoek werd gedaan naar jouw taalproblematiek en geven ook de resultaten van dit onderzoek weer. De beschikbare resultaten, de conclusies en bevindingen van het onderzoek worden door het CGVS niet in twijfel getrokken, doch kunnen zij niet doen besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in jouw hoofde.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen zonder dat verzoekende partij door verwerende partij werd gehoord. Verwerende partij motiveert haar beslissing om verzoekende partij niet te horen als volgt: "Je werd door het CGVS opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op datum van 26 februari 2019. Je was afwezig voor dit persoonlijk onderhoud en er werd een doktersattest voorgelegd waarin werd gesteld dat je niet mocht geïnterviewd worden tot en met 17 maart 2018. Jouw advocaat gaf hierover aan dat het interview bij de DVZ dermate bruto was verlopen dat je nog niet klaar was om een nieuw gesprek aan te gaan. Jouw advocaat verzocht om jou nogmaals op te roepen voor een persoonlijk onderhoud.

Dienaangaande kan evenwel gewezen worden op artikel 57/5ter, § 1 dat het CGVS oplegt om de verzoeker minstens éénmaal op te roepen voor een persoonlijk onderhoud over de inhoud van zijn verzoek om internationale bescherming. Dit is in casu gebeurd op 26 februari 2019.

Verder laat artikel 57/1, § 2, tweede lid het CGVS toe een beslissing te nemen in hoofde van de begeleide minderjarige die in eigen naam een verzoek om internationale bescherming indient, op basis

van andere elementen dan deze door de minderjarige vreemdeling aangebracht, zoals de elementen die worden aangebracht door de voogd of de ouder(s) in het kader van zijn/hun verzoek om internationale bescherming. Dit betekent dat het CGVS een beslissing in jouw dossier kan nemen op basis van de elementen die worden aangebracht door jouw ouders. Jouw ouders werden op 26 februari 2019 uitgebreid de mogelijkheid geboden om de vrees die ze koesteren in jouw hoofde uiteen te zetten. Je kan de inhoud hiervan terugvinden in de notities van de persoonlijke onderhouden die aan jouw persoonlijk dossier werden toegevoegd.

Gelet op bovenstaande vaststellingen – waarbij er voldoende informatie beschikbaar is om een beslissing te nemen met betrekking tot jouw beschermingsverzoek – heeft het CGVS beslist om jou uiteindelijk niet meer op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. Naast het gegeven dat de benodigde informatie voorhanden is, is het CGVS van oordeel dat het, gezien jouw jonge leeftijd en de historiek met de tijdelijke opsluiting en het interview bij de DVZ dat als bruto werd ervaren, niet in jouw belang was om je te onderwerpen aan een nieuw onderhoud.

Het CGVS is van oordeel dat er op basis van wat voorafgaat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat er op passende wijze tegemoet gekomen is aan jouw persoonlijke situatie en noden als minderjarige. Rekening houdend met het feit dat zowel jouw ouders als advocaat de mogelijkheid hadden om uitgebreid verklaringen af te leggen, opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen, kan in de gegeven omstandigheden worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden.”.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij voor een eerste maal werd opgeroepen door het Commissariaat-generaal op datum van 26 februari 2019 (administratief dossier, stuk 7). Verzoekende partij was evenwel afwezig bij dit persoonlijk onderhoud, doch bracht een geldige reden aan voor haar afwezigheid, met name een doktersattest waarin gesteld werd dat verzoekende partij niet mocht geïnterviewd worden tot en met 17 maart 2019 (administratief dossier, stuk 6). Verzoekende partij werd vervolgens door de commissaris-generaal opnieuw opgeroepen op 28 februari 2019 voor een persoonlijk onderhoud van 18 maart 2019, doch dit persoonlijk onderhoud werd op 5 maart 2019 geannuleerd (administratief dossier, stukken 4 en 5). Nadien werd door verwerende partij, zonder verzoekende partij persoonlijk te horen, een beslissing genomen op basis van de elementen die werden aangebracht door de ouders van verzoekende partij die werden gehoord op 26 februari 2019.

De Raad duidt er evenwel op dat artikel 18, § 2, vierde lid van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bepaalt dat, in de situatie waarbij de asielzoeker zich niet heeft aangemeld op de voor het gehoor vastgelegde datum doch binnen de vijftien dagen na de vastgestelde datum van het gehoor schriftelijk een geldige reden voor zijn afwezigheid overmaakt aan de commissaris-generaal, de commissaris-generaal de asielzoeker op een latere datum opnieuw oproept of hem verzoekt om bepaalde inlichtingen schriftelijk te verschaffen. *In casu* werd door verzoekende partij een geldige reden gegeven voor haar afwezigheid tijdens het persoonlijk onderhoud van 26 februari 2019. Nadien werd verzoekende partij noch opgeroepen voor een nieuw persoonlijk onderhoud – de oproeping voor het geplande persoonlijk onderhoud van 18 maart 2019 werd immers geannuleerd – noch werd haar de kans gegeven om bepaalde inlichtingen schriftelijk te verschaffen.

De Raad duidt er verder op dat ook de minderjarige vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming in eigen naam indient in principe gehoord wordt door de commissaris-generaal indien deze over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl. St. Kamer* 2016- 2017, nr. 2548/001, p. 88).

De Raad is van oordeel dat geen objectieve redenen aanwezig zijn om verzoekende partij niet te horen en dat verwerende partij zich beroept op drogredeken om haar beslissing, met name verzoekende partij niet te horen, te onderbouwen.

Waar verwerende partij in haar nota met opmerkingen (rechtsplegingsdossier, stuk 6) verwijst naar de medische situatie van verzoekende partij, bemerkt de Raad dat verzoekende partij blijkens het doktersattest dat zij bijbracht niet mocht geïnterviewd worden tot en met 17 maart 2019 (administratief dossier, stuk 6). Uit niets blijkt dat zij ook na deze datum niet gehoord kon worden.

Waar verwerende partij in de bestreden beslissing motiveert dat, gezien de historiek van verzoekende partij met de tijdelijke opsluiting en het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat als bruto werd ervaren, het niet in het belang van verzoekende partij was om haar te onderwerpen aan een nieuw onderhoud, wijst de Raad erop dat verwerende partij overeenkomstig artikel 48/9 van de

Vreemdelingenwet over de mogelijkheid beschikt om passende steun te verlenen aan de verzoeker om internationale bescherming indien zij van oordeel is dat de verzoeker bijzondere procedurele noden heeft. Bovendien worden gehoren van minderjarigen op het Commissariaat-generaal afgenomen door een gespecialiseerde *protection officer* die beschikt over de vereiste kennis met betrekking tot de bijzondere noden van minderjarigen. Net omwille van de eerdere negatieve ervaring van verzoekende partij bij de Dienst Vreemdelingenzaken acht de Raad het des te treffender dat verzoekende partij vervolgens ook niet de kans krijgt om haar standpunt afdoende kenbaar te maken tijdens een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal, tijdens hetwelk rekening gehouden kan worden met de bijzondere noden van de minderjarige en eventuele bijzondere procedurele noden.

Daar waar verwerende partij nog duidt op de ernstige taalproblematiek in hoofde van verzoekende partij en stelt dat ook hieruit blijkt dat een persoonlijk onderhoud in haar hoofde eerder niet is aangewezen wegens het gebrek aan voldoende onderscheidingsvermogen, bemerkt de Raad evenwel dat uit het attest van de logopediste van verzoekende partij (administratief dossier, stuk 9, map documenten, doc. 2) en de verklaringen van haar ouders (administratief dossier, stuk 9, map landeninformatie, deel 7, notities CGVS S. K. d.d. 26/02/2019) blijkt dat verzoekende partij inderdaad kampt met “*een ernstige expressieve spraak-taal (ontwikkelings)stoornis*”, en meer bepaald dat zij problemen heeft met articulatie, het verwerven van woordenschat en zinsbouw. Echter wordt tevens gesteld dat verzoekende partij, ondanks haar taalmoeilijkheden, goed verstaanbaar is in het Nederlands, dat de problemen zich situeren op het expressief vlak en dat zij wat betreft het begrijpen van de taal geen problemen kent. Hieruit kan dan ook geenszins zonder meer besloten worden dat verzoekende partij over onvoldoende onderscheidingsvermogen zou beschikken en/of dat de taalproblemen van verzoekende partij van die aard zijn dat zij niet gehoord kan worden.

Voorts merkt de Raad nog op dat verwerende partij klaarblijkelijk initieel zelf van oordeel was dat zij na het horen van de ouders van verzoekende partij op 26 februari 2019 nog niet over voldoende informatie beschikte en dat het noodzakelijk was om verzoekende partij alsnog persoonlijk te horen. Dit blijkt immers uit het gegeven dat verwerende partij, nadat zij de ouders van verzoekende partij reeds had gehoord op 26 februari 2019, niettemin op 28 februari 2019 besloot verzoekende partij opnieuw op te roepen voor een persoonlijk onderhoud op 17 maart 2018 (administratief dossier, stuk 5), om dit vervolgens evenwel te annuleren “*(a)ls gevolg van een administratieve wijziging*” (administratief dossier, stuk 4).

Daar waar verwerende partij in haar nota verwijst naar artikel 57/5ter, § 3 van de Vreemdelingenwet, dat stelt dat het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden de commissaris-generaal niet belet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming, en naar artikel 57/1, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin bepaald wordt dat de commissaris-generaal ook een beslissing kan nemen op basis van andere elementen dan deze door de minderjarige vreemdeling aangebracht, zoals de elementen die worden aangebracht door de voogd of de ouder(s) in het kader van zijn/hun verzoek om internationale bescherming, wijst de Raad er evenwel op dat deze wetsbepalingen verwerende partij geenszins ontslaan van haar verplichting om verzoekende partij minstens de mogelijkheid te geven om haar persoonlijk standpunt kenbaar te maken.

De Raad wijst erop dat te dezen de zorgvuldigheidsplicht bij verwerende partij ligt die erin bestaat om haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding. Gezien de commissaris-generaal verzoekende partij niet de mogelijkheid heeft gegeven haar persoonlijk standpunt kenbaar te maken, tijdens een persoonlijk onderhoud dan wel via een verzoek om inlichtingen, heeft verwerende partij tekort geschoten in haar zorgvuldigheidsplicht. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 11 maart 2019 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT